

ges, Deus potest excitare liberos Abraham. Fuit Ecclesia Dei. Fuit non Ecclesia Dei. Hanc Deus elegit. Illam repulit. Εσίν οὐ Θεός. Εσίν οὐ Θεός. Satan enim est, sed sic est, ut sit non Deus. Sic statua est: sed est non Deus.

CAP V T IX.

De oppositionibus Enuntiatorum, in quibus (est) est tertium: siue sit finitum, siue infinitum τὸ κατηγορέματον.

ΕΑ enuntiata, in quibus (est) tertium numeratur, in tria quasi in elemēta dissoluuntur. Sic hoc enuntiatum: est homo iustus, in quo de homine (est) & (iustus) dicuntur, in tria dissoluitur. Idcirco etiam in his enuntiatis (est) κατηγορέματον Aristoteli dicitur. Et quoniam τὸ Εἴδος κατηγορουμάτων est quodam modo μέτεγνε σκαπnuntati, priùs opponenda sunt enuntiata ratio γορουν prædicati seu κατηγορεύμάτων, siue sit finitum, μάτων siue αὐτοῖσον τὸ κατηγορουμάτων. Hoc modo in enuntiatu quatuor erunt enuntiata, quorum duo ὡς σερήτιασται, propter prædicatum αὐτοῖσον, opponentur affirmando & negando: duo verò opponentur non ut σερήται. Neq; verò absurdū est dicere σερήτων σερήται opponi affirmando & negando, cùm σερήται non negetur aliquid αὐτοῖσι, vi δύο φάσαι. Sic enim forma σερήται negatur, ut non negetur subiectum, quia σερήται, est συνειλημένη τῷ δικτικῷ.

Τὸ γεγονός oppositionis absque nota uniuersali.

igitur & simpli-
emus ex nomine
& verbo: deinde
dum.

s homo.
no.

nnis nō homo.
eleganter Græ-
m: iis etiam de
: quū θελτῆς
homo. Exépla
, (hoc est, θελ-
ūc in modum.

mo.
mo.
omines nō pos-
ationum, quæ
ant: sed cogent
illis: Καλέσω
ν' οὐκ ἥγαπη-
ζατο οὐ θεός τὰ
λώσω υμᾶς
, λελώσω τὰ
θεοῦ, nempe
men sic erant,
oinde olim e-
θεοῦ. Sunt non
s, inquit Ioan-
nes,